

Aquest migdia ha arribat a Lleida el President Companys

"Cal salvar l'honor de la Revolució i bandejar-ne els aprofitadors tot creant un clima de confiança", digué S.E.

El poble ha aclamat entusiàsticament el President de Catalunya

Tal com s'havia anunciat, aquest matí a un quart de deu ha sortit del Palau de la Generalitat el President senyor Companys per tal de realitzar la seva visita a Lleida. En el cotxe de S. E. anaven també el conseller de Cultura senyor Ventura Gassol i l'ajudant Cap dels Mossos d'Esquadra tinent coronel senyor Gavarró. En altres cotxes anaven els Diputats per Lleida senyors Zulaeta, Bonyer i Janer, i el de Barcelona ciutat Sr. Tauler; Secretari particular del President Sr. Pi-quet, cap del Gabinet de Premsa de S. E. Sr. Joaquim Vilà i el cap de Cerimonial Sr. Coromines.

A TARREGA

La comitiva ha arribat a Tarrega a quarts de dotze i el President es trasllada immediatament a l'Hotel Espanya, on fou complimentat pel Comitè local; alcalde Sr. Davant, consellers, jutge popular i altres, amb els quals el President de Catalunya celebrà una entrevista.

Davant l'hotel s'havia congregat una enorme gentada que donava visques al President.

Abans de reprendre el camí cap a Lleida, el Comitè local insistí prop del President de Catalunya per tal que després de la visita a Lleida tornés a Tarrega a dinar.

A tots els pobles del trajecte hi havia estacionats els Comitès locals i veïns, que en passar la comitiva feren objecte el senyor Companys de grans ovacions.

L'ARRIBADA A LLEIDA

Abans d'arribar a Lleida, una caravana d'automòbils ocupats per diverses autoritats i representants d'entitats polítiques i organitzacions socials i obreres, esperaven el President de Catalunya. Seguidament es recomençà el camí cap a la ciutat del Segre, en el qual lloc i en tot el trajecte comprès des del Pont fins a la Comissaria de la Generalitat hi havia congregada una multitud que aplaudia entusiàsticament el President Sr. Companys.

El Sr. Companys ha estat rebut a la Comissaria pel Comissari de la Generalitat Sr. Joaquim Vilà; Comissari d'Ordre Públic Sr. Roda; diputat senyor Saurer; representants dels Comitès populars; delegat del Treball Sr. Sánchez; ex-alcalde senyor Vives; Sr. Perella, del Consell de Sanitat; Sr. Llorens; senyor Soler; director de la ràdio local senyor Figa; Sr. Pérez Farrás i senyor local; Sr. Valledor; senyor Buitra i representants de tots els organismes socials i polítics.

Mentrestant, al carrer s'havia congregat una enorme gentada que donava visques al President de Cata-

Los nostres forces han ocupat e's llocs més estratègics a la Serra d'Acubierre

Comunicats oficials

SECTOR ALCANYIÇ: El dia d'avui ha transcorregut sense haver-se registrat cap operació. Les nostres forces s'han dedicat a aparar el material.

A tot el sector, sense novetat.

SECTOR CASP: Als voltants de Belchite hi ha hagut petits tirs amb les avançades enemigues. A la resta del sector es consoliden les posicions ultimament conquerides.

SECTOR BUJARALÓ: Pel nord del sector les nostres forces operen atacant el flanc enemic, al qual hom castiga amb un intens foc quan intentava infiltrar-se i atacar les nostres posicions avançades.

A la resta del sector, sense novetat.

SECTOR OSCA: Continua la lluita a la Serra d'Acubierre, on les nostres forces han conquerit els llocs més estratègics de la muntanya. Una esquadra composta de vint-dos aparells ha bombardejat tots els contingents enemics, als quals ha produït nombroses baixes.

A la resta del sector, sense novetat.

16 d'octubre del 1936

lunya i, davant la insistència d'aquests, el President es veu obligat a sortir al balcó i a adreçar la paraula al poble.

LA NOSTRA LLUITA TÉ UNA IMPORTÀNCIA MUNDIAL — HA DIT JA EXCELENCIA

«Ciutadans—ha dit—: Ja podeu comprendre amb quina pregona emoció he arribat a terres de Lleida, que són les terres formoses on jo he nascut. I més en aquestes hores en què assistim i vivim uns moments de gran transcendència en la història. I en l'hora que veix una gran transformació econòmica. Estem en guerra contra els feixistes i mercenaris del terç i moros d'Àfrica que ens han enfrontat els que fan veure que estimen Espanya i la befen continuament.

La nostra lluita té una importància mundial. Jo desitjaria que Lleida donés exemple en aquests moments de les virtuts necessàries, i fes bandera de revolució i victòria. Per a això és necessari un sentit heròic de la lluita, una visió clara que estem en un moment de transició en què els senyors dels treballadors. (Aplaudiments.)

«Cal salvar l'honor de la revolució i bandejar-ne els aprofitadors, bo i creant un clima de confiança.

Volem tots contribuir que es transformi la vella Espanya fracassada, que ningú no es pensi que tornarà mai més. No únicament la monarquia, sinó tota aquella política de feixismes, de carres i d'actes. (Aplaudiments.) I al propi temps que escombrar el fals passat, hem de procurar el triomf dels valors morals purs.

Companys i amics: no us he de dir altres paraules. Som catalans, i això vol dir que la nostra estimada Catalunya sortirà més fecunda i més enfortida de la lluita que estem sostenint.

Si guanyem dignes de les terres lleidatanes, tan formoses. Els homes de bona voluntat, al costat de la revolució, per a anihilar el feixisme».

El públic durant llarga estona aplaudí amb gran entusiasme les darreres paraules i victorejà el President de Catalunya.

A continuació el senyor Companys es traslladà al despatx del Comissari, on rebé els representants del Comitè local, autoritats de Lleida i nombroses representacions d'autoritats i Comitès dels pobles de la comarca.

Seguiment, a dos quarts de tres haurà emprès el viatge cap a Tarrega, on serà obsequiat amb un dinar.

Entrada a Quicena

A la carretera de Moncó a Ossa, a poquíssims quilòmetres d'aquesta ciutat, hi ha CASETAS DE QUICENA, on els facciosos s'havien fortificat després de tallar la carretera per a impedir l'avanç de les forces lleials. Però les milícies del P.O.U.M. que operen en aquell sector, amb una empena irresistible feren recular els rebels fins a Ossa i el poble aquell quedà al nostre poder. Vegeu el moment de l'entrada al poblat, amb les trinxeres de l'enemic abandonades... (Centelles, des del front)

El Consell de la Generalitat d'ahir aprovà:

Han d'ésser lliurats a la Tresoreria de la Generalitat les divises i els valors estrangers.

Desapareixeran les barricades i parapets a les carreteres de Catalunya.

La censura de guerra l'exercirà el Departament de Defensa.

La reunió del Consell de la Generalitat que tingué lloc ahir, a la tarda, corresponent a l'extraordinària setmanal que presideix l'honorable senyor Lluís Companys, fou de llarga durada.

A les nou del vespre, fou manifestat als periodistes per encàrrec del conseller delegat que, atenció que no podia predir l'acabament del Consell, aquest migdia en rebria el seu despatx oficial, els facilitaria la referència dels acords presos en la reunió.

Decret regulant alguns aspectes de les Milícies formades a Catalunya. Decret separant els càrrecs de Secretari general i de Cap de Secció Tècnica d'operacions.

D'Obres Públiques. Decret disposant que els Ajuntaments procedixin a la desaparició de barricades, parapets i altres obstacles en les carreteres i camins.

Decret acceptant dimissions i fent nomenaments referents a la Comissió que exerceix les funcions de la dissolta Junta del Port de Barcelona.

Decret sobre apropiació per abandonament de les obres del tros primer de la Secció d'Alfarràs a l' Aragó de Noguera, de la carretera de Lleida a Pont de Suert i Pobla de Segur.

De Cultura. Decret prohibint l'en derrocament d'obres d'arquitectura civil i religiosa anterior a la segona meitat del segle XIX.

Decret fixant la situació administrativa de tots els funcionaris de la Comissaria de Ciències Naturals de Catalunya.

Decret assenyalant la destinació a donar a l'ex-palau Arquebisbal, Necropolis romano-cristiana, Casa de Filat, Catedral i Seminari de Tarrega.

Decret sobre la destinació a donar als Santuaris i Ermites de Catalunya.

D'Economia. Decret mobilitzant el personal que presta serveis i tots

els obrers que treballen a les mines de carbó.

De Seguretat interior. Decret traspassant al Departament de Defensa tot allò relatiu a les subscripcions amb motiu de la guerra.

LES DISPOSICIONS MES DESTACABLES

El conseller delegat, senyor Terradellas, referint-se a la relació de decrets aprovats, destacà el que suprimia la censura de premsa, i passava la censura militar a dependre

del Departament de Defensa.

Afegí que era destacable també el del Departament de Finances, que ordena el lliurament de divises i valors estrangers a la Tresoreria de la Generalitat. És un complement del que fou aprovat anteriorment, intervenint les monedes i lingots d'or.

En acomodar-se dels periodistes, el senyor Terradellas ha recordat que l'honorable President de la Generalitat havia marxat cap a Lleida, d'on retornaria aquest vespre.

De 20.000 habitants, la població d'Irun ha quedat reduïda a 3.500

Madrid, 16. — La població d'Irun, que era de 18 a 20.000 habitants, ha quedat reduïda a 3.500.

De San Sebastián hi ha absent més del seixanta per cent del cens. Hom obliga tots els donostiarres a afiliar-se a «Falange Española» i als requetés o bé enrolar-se en algunes de les agrupacions militaritzades dels rebels.

Han estat afusellats nombrosos famílies d'esquerristes dels que es traslladaren a la zona que és a poder de la República. Gran nombre de taverners han estat executats sense formació de causa, bé per les seves

ideologies o perquè la seva clientela fos formada per militants nacionals, socialistes i de la C. N. T.

No és cert que l'alcalde, company Salas, hagi estat afusellat. Havia aconseguit escapar.

El coronel Boerlegui donà ordre que no es deixés viure un sol nacionalista i establí premis en metalle per al restar destruïts els edificis socials i més nacionals.

A les dones els tallen el cabell i els afalten les cames i després de fer-les ingerir oli de ricí les obliguen a passejar pels carrers entre les moles de la canalla feixista i requetés.

Aianda va perdent, hora per hora, les seves posicions

Madrid, 16. — «Política», en la seva impressió de la jornada passada, diu:

«Els facciosos varen atacar ahir, d'una manera afortunada, les nostres posicions del sector de Navalperal. La lluita fou llarga i tossuda i els nostres homes suportaren amb gran coratge, no solament les escarameses de la cavalleria mora i la infanteria del Terc, sinó també una acció aèria molt intensa. L'actuació de l'aviació enemiga fou contrària a la nostra i amb èxit.

Diàlegs de canó i de fuselloria intermitents en la zona més pròxima de la província de Toledo, sense cap resultat notable pel que fa a la situació de les nostres tropes enfront del del Feix.

No es modifica el caire favorable en la regió d'Aragó, on s'ha pres abundant material a l'enemic, inclús canons.

En el sector de Barbastre les milícies s'apoderaren d'altures de gran transcendència per a properes operacions.

L'assalt d'Oviedo es va desenvolupar pas a pas amb la precisió d'un teorema. Aianda va perdent hora rera hora, les seves posicions, que el comandament de les heroiques legions de milicians havia pre-

visat que perdria i retrocedí i es fa fort en altres que causen indefectiblement a la seva hora, sense que rebi l'ajut, cada vegada més hipotètic, dels reforços que Franco ha enviat precipitadament.»

LA GUARDIA CIVIL D'OVIDIO JA DEMANA CLEMENCIA

Madrid, 16. — Notícies d'Oviedo donen compte que ha estat canonejada la catedral, des de la qual es feia foc contra les nostres forces.

Un dels projectils entrà per l'estera del rellotge i un altre projectil sembla que ha destruït l'escola que donava accés a la torre posterior.

Persones que han sortit d'Oviedo a última hora asseguren que Aianda va radiotelegrafiar ahir a Valladolid dient que l'escascent de queviures i el restar destruïts els edificis socials de la ciutat el col·locaven en situació angustiosa.

La guardia civil ja no s'ocupa d'evitar que la gent s'escapi dels carrers encara dominats per ella. Quan els veuen marxar els recorden que han de fer veure a les nostres milícies que el comportament de la guardia civil amb el veïnatge ha estat bo i pregien que quan entrin les nostres forces s'ajudin compassius amb ells.

UN ALTRE ENEMIC A BATRE

Al front aragonès han començat les pluges persistents i els nostres milicians... Vegeu un d'aquests aixoplucs, amb els milicians en guàrdia novament contra l'enemic... (Centelles, des del front)

COM ENTRAREN A OVIEDO ELS MINAIRES ASTURIANS

Una impressionant relació de les tres primeres jornades de l'assalt

«Ahoras», de Madrid, publica el següent interessantíssim reportatge d'un testimoni presencial, sobre l'impressionant assalt d'Oviedo pels minaires asturians:

«El ataque definitivo sobre Oviedo comenzó el domingo, día 4 de octubre. Ha sido un ataque a fondo, meditado, con arreglo a un plan concebido que los mandos militares y la Comisaría de Guerra discutieron ampliamente. Todo estaba previsto, incluso un posible fallo en alguno de los sectores del ataque, que de haber surgido se habría subsanado al momento. De esta forma, el fracaso era de todo punto imposible.

Estos heroicos asturianos de octubre han querido renovar una fecha para ellos tan llena de dolor como de gloria. En el día 4 de octubre de 1934 se alzaron en armas contra la opresión fascista que les amenazaba, a la que dió paso un jefe de Estado perjuro. Entonces se les llamó desleales, y ahora, defendiendo la misma idea, luchando con idénticas armas se les considera paladines de la República.

Dos días antes la Aviación intensificó los cotidianos bombardeos e inició unos vuelos nocturnos, que sembraron el desconcierto entre los traidores de Oviedo. Uno de estos bombardeos duró desde las once y media de la noche hasta la madrugada.

Seguro de que el plan había llegado a su punto de madurez me trasladé a la Comandancia de las Caldas, donde suponía estaría el centro de las operaciones.

Pasé por los frentes de Lugoñes, Cayes, Trubia y Sagrondio. En todas partes, gran agitación. Nadie dormía. Los milicianos se anunciaban antes de nuestra llegada por sus cantos, «La Internacional» y el «Himno

de Riego», se oyen en todas partes. Otros entonan cantos asturianos de octubre, y algunos dejan salir de sus gargantas, enronquecidas por la emoción, su canción minera:

«Los heroicos mineros de Asturias con su sangre supieron lavar la bandera de las Alianzas y la República, flecos, alzar»

Todo es entusiasmo en esta noche, que nunca olvidare. He recorrido en un coche casi todos los frentes y he sentido contagiarse mi sangre por el fervor de todos. Ni una vacilación ni una duda. Entre abrazos de todos estos bravos camaradas he corrido de una parte a otra, y a las cuatro de la madrugada, con Dutor, José Lafuente y el comandante Damiani, los tres jefes que dirigen la operación en este frente, he llegado al Sanatorio, el mejor punto de observación y el más apropiado para llegar a Oviedo y no ser el último en entrar en la ciudad mártir (hoy, verdaderamente mártir).

El primer cañonazo suena cuando aun es de noche, a las cinco menos diez. Lo han lanzado nuestras baterías del diez y medio de La Mandor. Siguen a éste otros cañonazos de las tres baterías de San Esteban. Total, más de cien tiros en menos de dos horas, hasta que antes de las siete aparecen siete aviones nuestros, dos de ellos de caza rapidísimos, que al tiempo que lanzan algunas bombas protegen el intento bombardeo de los otros cinco.

Forman las compañías, y en fila india parten hacia sus objetivos cantando y lanzando estruendos vivas a la República.

Parten primero las secciones de los capitanes Deago y Fermín, que, desfilando, ocultos, por las sebes que delindan las fincas, llegan hasta nuestras avanzadillas de Montealto, casi encima del depósito de máquinas del ferrocarril del Norte.

Poco después parte la primera compañía del comandante Pintado, que manda el capitán Colombiano Machado. Van en dirección a las trincheras establecidas por los fascistas entre San Pedro de los Arcos y Los Monumentos.

Antes de partir se ha repartido a todos; los milicianos la siguiente alocución del Alto mando, que ellos recibieron con muestras de júbilo incommensurable. Nunca vi mayor fervor. Jamás vi unos hombres ir a la lucha con más entusiasmo.

AL EJERCITO DE ASTURIAS
«Hoy daréis el primer paso en el camino triunfal que habéis de recorrer unidos a los demás Cuerpos de Ejército del Norte.

Una vez más en Oviedo y en octubre se inicia el camino de la gloria; toda España espera con ansia la buena nueva de la liberación de la población asturiana, promesa firme de realidades inmediatas que vosotros habéis de cumplir.

Nuestro triunfo, que es necesario, hay que valorarlo con la más escrupulosa dignidad en el proceder: vamos a liberar a Oviedo, no a ensangrentarlo ni a destruirlo; detrás de nosotros viene la Justicia Popular y a ella sólo incumbe la gestión necesaria del castigo. Y esto proceder que os exige a disciplina militar que voluntariamente habéis aceptado, os lo obliga con carácter más imperioso, si cabe, el noble sentido humano de, contenido común de vuestras doctrinas políticas y sociales, por las que lucháis y por las que tantos han muerto. No luchamos por conseguir una revancha; morimos, si es preciso, para lograr un triunfo que nos permita sentar el mañana sobre unas bases más justas.

Nuestro triunfo será tanto más importante cuanto más limpio lo podamos mostrar a las miradas del mundo todo que nos observa.

«Hombres de Asturias! Milicianos todos del Ejército Popular! Por vuestra limpia historia, por el recuerdo vivo de los camaradas caídos en octubre que hoy se incorporan en sus tumbas ansiosos de presenciar la vieja gesta revivida, con el orgullo de contemplar el fruto de su heroico sacrificio; por todo lo que sois y por todo lo que representáis, no podéis defraudar las esperanzas cifradas en vosotros.

Solo para el mundo los mineros de Asturias, no hay diferencias entre vosotros. A todos los que nos dirigimos pedimos y de todos esperamos el esfuerzo definitivo que nos llevará a la victoria. Por el Departamento, Juan Ambón, por el Comisariado general, R. González Peña, Juan J. Manso, Avelino G. Malada; por el Estado Mayor del Ejército, Francisco Clutat»

En el momento en que comencé a escribir, las nueve menos cuarto, Dutor, Damiani y Lafuente dan la orden de tirar sobre las posiciones contiguas a San Pedro de los Arcos a las dos baterías instaladas junto a los sanatorios del Naranjo. Los disparos son certeros y se ve cómo el enemigo desaloja unas trincheras para correrse a otras. Las últimas bombas de la Aviación han hecho arder dos casas junto al depósito de máquinas y toda una manzana en la calle del Doctor Casal. El sol ha conseguido disparar la neblina matutinal, pero una intensa cortina de humo de las explosiones cubre la ciudad.

Las dos compañías que partieron en vanguardia esperan la orden de ataque, parapetadas cerca, muy cerca del enemigo.

Hay un momento de emoción. Los cañones tiran ahora más despacio y comienzan a tablear las ametralladoras.

Aparece uno de nuestros bimotores y arroja diez bombas de una vez sobre la Catedral. La Quinta de Morales, donde los fascistas tenían un cuartello, es pasto de las llamas en poco tiempo. Cinco densas columnas de humo salen de distintos lugares de Oviedo.

A las once menos cuarto nuestros dinamiteros inician el avance sobre una casa de La Cabaña, en el camino de San Pedro de los Arcos. Los veo avanzar a cuerpo limpio, arrojando bombas de mano, protegidos por fuego de fusil y ametralladora. Los fascistas se defienden, aunque más débilmente a cada momento. Cesa el fuego de nuestras ametralladoras para dejar acercarse a los dinamiteros.

Por teléfono nos comunican que nuestros camaradas del frente de la Manjoya han llegado al cuerpo a cuerpo en las posiciones enemigas, y se encuentran ya cerca del Hospital.

Ya se ve a los grupos Deago y Fermín avanzar a cuerpo descubierto por una cuesta que conduce a los parapetos enemigos. Ya están encima. Arrojan las primeras bombas de mano. Ha caído uno de los nuestros. El avance de este grupo estimula a los del grupo de choque «Audacia», enviado últimamente, y a los de la compañía «Vorochiloff», que manda el colombiano. Hay un combate rudo que dura más de tres cuartos de hora. Nuestros milicianos se baten como leones y hacen retirarse a los rebeldes. El enemigo trata de mandar refuerzos, pero nuestros cañones los baten antes de llegar. Los fascistas de los parapetos continúan la retirada. Van dejando heridos por el camino. Se ven caer uno, dos, tres, hasta once. Uno se arrastra apoyándose en otro. Debe ser un oficial.

Nuestros valerosos camaradas continúan un avance rápido hacia la segunda línea de parapetos enemigos. Para proteger esta maniobra, los hermanos Campa, dos bravos capitanes de milicianos artilleros, disparan sobre las segundas posiciones, con tal acierto, que desde el parapeto de estas baterías, donde me encuentro, veo volar los sacos terrores. De nuevo intentan los fascistas enviar refuerzos, pero son batidos por nuestras ametralladoras.

Un enlace nos trae una noticia tristísima. El miliciano que antes vi caer es el capitán de la compañía «Vorochiloff», colombiano Muchado. Ha muerto por entrar el primero en

los parapetos enemigos. Por valiente.

Tomadas estas ventajosas posiciones, situadas justamente a cien-cientos metros de la estación del Norte, de Oviedo, nuestros milicianos se parapetan en ellas y durante todo el resto del día mantienen un fuego constante de fusil y ametralladora. Al propio tiempo las piezas de Artillería del Naranjo tiran y deshacen el último baluarte sedicioso que separa de Oviedo a nuestras tropas.

Anochece.

EL SEGON DIA FOU ROMPUDA LA SEGONA LINEA DE TRINCHERES, ESTABLETA EN EL SECTOR DEL NARANJO

La noche ha transcurrido sin grandes incidentes en este sector. Intenso «spaqueo», eso sí, pero ningún intento de recuperar las posiciones perdidas por parte de los fascistas. Hemos aprovechado la noche para fortificarnos en los lugares conquistados gracias al gran empuje de las Milicias proletarias asturianas. Nutridos grupos de zapadores han trabajado de continuo hasta la madrugada para acondicionar los parapetos tomados al enemigo.

He pasado la mayor parte de la noche con Dutor, Damiani y Lafuente, que no han querido dormir en espera de recibir una posible orden de ataque del Alto mando. A medianoche se oyó fuerte tirote, que unos instantes después convirtiéndose en una salva continuada de fusilería, por el sector de San Esteban de las Cruces. Luego se sucede toda una serie de dinámicos de gran intensidad. Nos dicen por teléfono de aquel frente que nuestros camaradas están operando y han ocupado un arenoso que domina la ciudad, más abajo del cementerio. Ya muy de madrugada, los tres jefes echáronse a dormir en unos montones de hierba llevados a una de las habitaciones del Sanatorio. En las pocas camas que hay en el edificio descansan los milicianos de las fuerzas de ataque que realizaron la operación durante el día.

Hoy amaneció mal día. A las seis menos cuarto de la mañana, cuando comencé a apuntar el alba, Oviedo estaba envuelto en la bruma. Llovía un poco. Por esta causa no pudo operar la Aviación.

Dutor comienza a preparar inmediatamente las operaciones, para conseguir los objetivos marcados por el mando para el día de hoy. Llegan a incorporarse Manuel González Peña y el diputado socialista Innocencio Burgos, que aún cojea a consecuencia de la herida que recibió en el frente de Luearca.

Parte de la carretera del Naranjo la compañía del comandante Pintado para realizar una acción envolvente y ayudar en el momento oportuno a los que han de iniciar el avance desde las posiciones tomadas ayer. Las compañías de Deago y de Fermín se van desfilando desde el depósito de máquinas del Norte, el de Montealto, la tercera compañía, que manda el capitán Manuel Fernández, se prepara para dirigirse hacia el depósito de máquinas por la carretera, protegido por el fuego de unos camiones blindados, en los que marchan jóvenes de los Grupos Libertarios de Gijón.

Tras una preparación cuidadosísima, en la que se invitó toda la mañana, a la una de la tarde rompieron el fuego nuestras baterías artilleras de los dos sanatorios. Hacen fuego con una gran rapidez. Es un ataque agobiador, y desde las piezas veo cómo se van encajando los obuses en los objetivos. Tiran sobre las casas del centro, en que se hallan encajadas las segundas líneas de defensa de Oviedo por este sector. Nuestras ametralladoras truecan con los gemelos como nuestros camaradas están agazapados cerca, muy cerca del objetivo que persiguen ahora los mandos.

Tras una lucha, que dura media hora, y en la que nuestras ametralladoras hicieron un papel tan importante como la Artillería misma, voy con los gemelos cómo los fascistas van saliendo de la última de las casitas en que se habían parapetado.

Huyen agazapándose, casi a ras de suelo. Uno debe estar herido, pues le lleva cogido otro compañero por debajo de los brazos. Continúa su trabajo las ametralladoras. Cas un fugitivo muerto en la carretera. Continúa la huida, ahora a la desbandada. Se ha conseguido otro de los objetivos que se perseguían.

OVIEDO

- 1 C. DE UBIA
- 2 DE FRUELA
- 3 PI. MAJOR D. LA CONSTITUCIO
- 4 C. DEL POSTIGO ALTO
- 5 DEL ID. BAJO
- 6 CARR. DE GIJON
- 7 DE SANTANDER
- 8 C. DE LA MAGDALENA

Por la tarde se vuelve al ataque por otro sector. Dutor quería que esta misma tarde se llegase al depósito de máquinas del Norte. El ha dirigido y planeado esta operación de la tarde sin perder su habitual buen humor y siempre colaborando con sus dos compañeros de Comandancia, Damiani y Lafuente.

A las cuatro y media de la tarde inicia la operación un nutrido fuego artillero de nuestras dos baterías del Naranjo sobre la casa de Modesto Llano, situada al final de la Arganosa sobre el depósito de máquinas.

Poco después tira también la batería del Llano. Todos con gran acierto. Sobre todo los del Naranjo, con los que los hermanos Campa hacen prodigios de puntería. Un obús colocado en el centro de esta casa, que es de cuatro pisos, hace huir a los que la defendían. Por un prado contiguo a ella, y que tiene una gran cuesta, veo cómo escapa todo un enjambre de fascistas. Otra granada en plena casa y vemos cómo se arrojan por las ventanas los rebeldes.

Vuela en estos momentos un avión leve y arroja sobre Oviedo varias bombas.

Unos momentos más tarde comienzan su actuación los tres camiones blindados que llevan los Libertarios. Avanzan por la carretera en dirección a la casa. Como el terreno a cubrir es bastante largo y los baten al mismo tiempo con las ametralladoras del Cristo y del depósito de máquinas, tienen que avanzar despacio, parapetándose en los accidentes del terreno, hasta que al fin, tras una lucha, aparece la bandera, nuestra querida bandera republicana.

blicana sobre la casa de Modesto.

Son las seis y diez de la tarde de este día de intensa lucha. También en dirección a la casa de Carola avanzan nuestros camaradas. Se avanza, por tanto, por dos sitios a un tiempo. Apenas veo para escribir, y no se puede encender luz en la Comandancia, situada en uno de los Sanatorios donde me encuentro, porque nos localizarían. Las baterías artilleras enemigas del Depósito de las Aguas lanzan hasta una veintena de cañonazos contra el Sanatorio y contra nuestras baterías. Pero tiran de manera que casi todas caen con unos cien metros de error. Únicamente una está a unos dos metros por encima de la habitación que ocupa la Comandancia.

Como siempre, precede al asalto un nutridísimo fuego de artillería. Tanto las baterías de los Sanatorios como la del Llano tiran durante media hora por salvas. Como siempre también, el capitán Campa encasaja todos los disparos en los objetivos, sin errar un solo tiro.

Ya merece un elogio este valeroso minero asturiano. En octubre del 34 avanzó a la mina para luchar. Hoy, a los dos años justos de aquella fecha tan gloriosa, después de haber sido perseguido con tanta saña como injusticia, viene a luchar de nuevo, impulsado por los mismos móviles que le sirvieron de alicite para salir entonces a la calle con un cartucho de dinamita en la mano. Es hombre de unos treinta años, que durante el servicio militar fue cabo de cañón y recibió premios como apuntador. Bien merecidos hoy le he visto encajar toda una salva de su batería en una misma casa, cuya fachada no medirá más de diez metros. Es de un valor tan sereno y concentrado que precisamente sabiendo que sus baterías están localizadas por el enemigo desde hace días, él arroja en el fuego precisamente cuando los cañones del traidor Aranda disparan contra él. Yo he asistido a un terrible duelo de batería a batería. Y callaron los cañones del traidor.

Continúa mi relato de la acción de hoy. Apenas callaron nuestros cañones, los milicianos del batallón Vorochiloff, con el comandante Pintado a la cabeza, se lanzan a un ataque desenfrenado contra unas casas situadas sobre la carretera

(Acaba a la página següent.)

Més de la meitat d'Oviedo, en poder nostre

Els centres oficials, Ajuntament i Govern civil, han estat ocupats pels minaires

Oviedo, 16, (4 de la matinalada). — S'accentua considerablement, la pressió dels assaltants d'Oviedo. Els rebels es veieren obligats a evacuar l'hospital, ja entrada la nit.

Les nostres forces hostilitzaren des del matí intensament l'enemic, i arribaren a l'estrada de San Domingo. Els rebels en ter la seva retirada, incendiaren diverses cases.

Els fascistes han continuat fent foc contra la població civil després d'haver abandonat les cases.

Des de Colloito s'ha pogut veure que de la fàbrica d'armes era traslladada la Catedral carregament. Un soldat dels reemplaçaments extraordinaris, ha manifestat que els soldats estan aquarterats al pati del quarter de Pelayo i que els tenen sense armes.

Ha confirmat que el comandant Caballero fou ferit fa dos dies i la major part de l'oficialitat ha calgut ferida o morta en la defensa de la capital.

Els fascistes van perdent molts dels llocs que tenien fortificats.

El Govern Civil, que estava instal·lat al carrer de Torono, ha estat traslladat als locals de la Diputació.

Durant la nit el dia d'ahir i la nit s'ha continuat atacant intensament les forces enemigues dirigint-se a aquestes atacs principalment a la fàbrica d'armes i al Quarter de Pelayo, així com al Parc Ovetense.

Els minaires també han atacat pel barri de Los Párrulos arribant fins al carrer d'Asturias on s'han parat diversos edificis com ja hem dit, la casa on estava el periodista «Avances», també han atacat pel carrer de Torono i han arribat a última hora a ocupar la major part de l'esmentat carrer i el Govern Civil.

Es pot donar per segur que després dels atacs de que ha estat objecte avui l'Ajuntament, serà presa d'un moment a l'altre.

Podem afirmar que després dels atacs que s'han portat a cap durant el dia i la nit d'ahir i després de l'ocupació de diversos edificis, està

ja en poder nostre més de mitja ciutat.

Sabem que s'han cremat gran quantitat d'uniformes feixistes i militars i que els fascistes han adoptat la granota blava amb objecte de doble, en el moment que puguen, de passar desapercebuts i fer-se escapolir.

Els camions blindats han fet incursions al carrer d'Uria.

S'ha detingut un nombre grup de faangistes, tots els vestits amb granota i sense documentació.

A última hora, els fascistes han evacuat segons notícies que rebem l'Ajuntament, que era defensat per metral·ladores des de la Catedral.

S'han recollit més de seixanta cadavers de fascistes que han estat inhumats. També s'ha capturat molt material de guerra, en la seva majoria incomplet, abandonant per l'enemic en la seva retirada.

Ja pugué durant la nit, el dia, i la nit el foc de les nostres bateries. No obstant això, continuem l'avanç amb gran entusiasme. Es veu pressionant a tots els

sectors de la ciutat i s'ataca pels flancs els edificis fascistes.

Accident, hi ha hagut duríssim combat que continua encara a l'entrada la nit. S'està combatent en condicions dolentes, degut a la constant pluja. Els milicians, igual que els nostres enemics, es troben posats dintre el fang.

Nota en els nostres lluitadors un major tàctica i efectivitat en la lluita.

En aquests dies se li ha causat a l'enemic gran nombre de baixes, i la seva baixa moral es posa en desobert constantment.

Els fascistes continuen posant en avantguarda per motolous, tropes mercenàries en una majoria regulars entre els quals es fa una esgarriosa carnisseria. No obstant això no han avançat ni un sol metre.

En el comunicat oficial del Departament de Guerra, facilitat en aquests moments, es confirma la presa del Govern Civil, de la casa d'Avances i la presa de l'Ateneu tamen.

ACTUALITAT GRAFICA DE TARRAGONA

De dalt a baix: El coronel EDUARD PUIGDENGOLÉS (al mig), que arribà a Tarragona a bord d'un vaixell portuguès junt amb mil quatre-cents espanyols que s'havien refugiat a la terra d'Oliveira Salazar, és rebut, a la Comissaria de Defensa, pel Comissari senyor Mestres (a la dreta) i pel comandant militar de la plaça, coronel Martínez Penálar. - Un grup d'extremenyos que fugiren cap a Portugal, i que arribaren amb el coronel Puigdengolés, passegen per la Rambla de Tarragona. - La Comissaria de Defensa de Tarragona, amb el comissari Mestres i el capità Medrano (a l'esquerra), que en forma part (Ch.)

Ya de noche se ven los resplandores de las bombas incendiarias que los mineros lanzan contra las casas de las familias de los tristes campesinos que están sirviendo de ametralladores. Unos momentos más tarde, las casas arden.

Por teléfono nos dicen desde la Manjaya que nuestras Milicias han llegado en aquel sector, por el lado derecho, hasta el cementerio vivo llamado del Salvador, y por la izquierda, han pasado de la Borrascuina.

Este es el balance de la actuación realizada en este día de aniversario.

LA CIUTAT MARXA

Cartellera del cinema

SESIONES TARDIA I NIT

ACTUALIZATS.— «Bases y requisitos para las mimadas del establos»
«Cuentos d'Irlanda». Repetido.
«La vida en la tierra». Repetido.
¿Que pique quer piques? «Noche
guillem».

ALIANÇA.— «La vida es sabrosa», «E
naval de la vida», «El pueblo en armas
(núm. 8)». «Miedo en el escape-
mento». Dibujos.

AMERICA.— «Una semana de felicidad»
«El mundo en la mano», «La vida es
sabrosa». Dibujos.

ARENES.— «Tiempos modernos»; «El
pueblo en armas» (núm. 9).
«El pueblo en armas» (núm. 6).
Dibujos.

ARNA.— «Wonder Bar», «El Club du
medianoche», «La cena de los acua-
modos», «El pueblo en armas» (nú-
m. 7).

ASTORIA.— Dibujos; «El pueblo en
armas» (núm. 2); «El futuro me
espera»; «Poliglota»; «El sombrero
de la mujer». Astoria.

ATLANTIC.— «Los problemas de la norma-
lidad»; «Barcos orientales»; Cocktail;
esportiu; Dibujos; «La marcha de
la intriga».

FRONTO NOVEIATS
Demà, tarda, a dos quarts de 8:
A PUNTA:
MARTINEZ-BLENNER
contra
AZCUE-BERRONDO-BAZURCO
Nit, a un quart d'onze:

A PALA:
AZURMENDI-IZAGUIRRE I
contra
GALLARTA III-CHI. GALLARTA
Detalls per cartells.

**SINDICAT DE PROFESSIONS
LIBERALS (C.N.T.-A.I.T.)**

Es convoca tots els enginyers i tècnics pertanyents al Sindicat Unificat de Professions Liberals a l'assemblea que tindrà lloc demà, dissabte, a les cinc de la tarda, al saló d'actes d'aquest Sindicat (Passatge Pl. i Margall).

EL SINDICAT PENINSULAR D'INVALIDS

terras, es tracta, segons ens han dit, d'un compositor debutant. La inexperiència es veu en la partitura que generalment divaga. Hi ha, però, ocasions en que la glosa de motius populars eleva una mica el to, com en una ària de la tipte, en una dansa típica, etc. Aleshores els aplaudiments són els que calien, i els crànjols del públic no manquen al mestre.

Dos encensats ja joves: Ramon Llopis i Salvador Sabater, han pintat els decorats de l'obra. Escenografia vigorosa, plena de caràcter, d'ambient catalanèsim. El treball dels dos nous pintors contribuï el molt a l'èxit de «Defensors de la terra», que fou en general molt ben presentada. S'hi vela amor i esperança.

Josefina Bugato, gran cantant, mantingué a una alçada superba el ròle de la protagonista. Les ovacions l'acompanyaren tota la representació. Maria Teresa Klein una vegada més demostrà les seves qualitats encisadores de tipte còmica d'opèrta.

El tenor Joan Rossic defensà amb habilitat i art el principal paper masculí de l'obra. I molt bé Rosa Marco, Josep Villalba, Antoni Garrido, Jaume Llimona i tots els altres. Alexandre Nolla, primer actor i director de la companyia, tingué intervencions celebradíssimes. Al final, parlaren tots.

[illegible]

ASSEMBLEA D'UNION REPUBLICANA
Convocat pel dissolt Sots-comitè de millicies antifeixistes del Partit d'Unió Republicana, tindrà lloc al seu local social del carrer del Vidre, l'assemblea de directives de tots els centres, juvenuts i seccions femenines, que a més a més es pregueren els següents àgends:

Dissolució dels Comitès Regionals i Local.
Creació d'un nou organisme anomenat Comitè central de defensa del partit d'Unió Republicana, que assumirà la direcció i responsabilitat del partit a Catalunya mentre els altres territoris siguin restaurats.

Aquest Comitè quedà constituït pels següents camarades:

Artur Gómez, Francesc Buena, Florenç Bortol, Manuel Melje, Josep Soler, Eusebi Basterres, Manuel Domínguez, Agustí Montó, Víctor Dosada, Salvador Llorinós, Vicenç Ferrer, Manuel Prieto, Maria G. Magas de Boix, Manuel Federno i Emili Andante.

xim diumenge, a dos quarts de deu del matí, al seu estatge social, al Teatre, 3.

«COM HEM DE FER PER A GUANYAR LA GUERRA»

Sobre aquest suggestiu tema el conseller de Treball i Obres Públiques, diputat al Parlament de la República, i el senyor Valdes pronunciarà una conferència d'extraordinària importància.

L'acte tindrà lloc el pròxim 4 de març, dia 20, a les 10 de la vetllada, a l'auditori de l'edifici del Pentagonal d'Invalids. Arc del Teatre i l'edifici de la Radio de Barcelona. L'acte serà radiat per les emissores de Radio P.S.U. Núm. 1.

ATENUEU POLYTECHNICUM

A la Secretària de l'Ateneu Polytechnicum, Alt de Sant Pere, 2, pral., continua oberta la matrícula per al cursos de gramàtica catalana (primera i segon curs), francès (primer, segon i tercer curs), anglès (primer i segon curs), i taiguaila

¿On voleu anar avui?

¿On voleu anar avui?

COMTAL—Moviment revolucionari.
«El gondolero de Broadway», «Los
caballeros nacen» i «La hija del ba-
rrio».

DELICIAS.—«La muerte de vacaciones».
«El crimen del Vanities», «Un so-
cruestro sensacional». Dibujos.

AVIS ALS COMPTABLES
 Acció Professional Social de l'As-
 sociació de Comptables de Catalu-
 nya prega a tots els conuanyers ins-
 crits a la Borsa de Treball que pas-
 sin pel local social per a informar-

**PER ALS TREBALLADORS DEL
PORT EN ATUR FORÇOS**

La Federació Local de la U.G.T. demana novament a tots els Sindicats i organitzacions obreres afectats a la U.G.T. que obrin entre els seus associats una subsecció amb des

anar, avar!

TEMPORADA OFICIAL DE REESTRENES I GRANS ESTRENES

CATALUNYA

FEMINA

«Una noia de Província»,
Comica,
Reportatge.

anar, avar!

TEMPORADA OFICIAL DE REESTRENES I GRANS ESTRENES

CATALUNYA

FEMINA

«Una noia de Província»,
Comica,
Reportatge.

DIANA.—Alma sobre el Ochoao, «Valla de los Infernos», «Los fusileros sin balas».

DIORAMA.—«La hija de Juan Simón», «Caballeros malditos», «Voiga en la montaña», «El mundo de los muertos», «Los luchos de la F. A. I. S. (núm. 2)».

EDEN.—Dibujos, «El incomprendido», «Esta fiesta en Hollywood», «Frustración».

ENTENCA.—Idolitos de Buenos Aires, Dibujos, «La reina del barrio», «El mundo de los muertos».

EPIPLA.—«El resucitado», «Fra Diavolo», «La hija de Juan Simón».

ESQUELETO HUMANO.—Olores, «Los aguiluchos (núm. 1 y 2)», «Medida 10 corazón»; «Flamantes modernas».

FACON.—«El pueblo en armas (núm. 1 y 2)», «El mundo imperialista», «Pueblos color», «Prisioneros del Edén», «Esquelas». «Habituas vez dos días».

FEMINA.—Estreña de «Jaque al Rey», «El reloj del abuelito», «Regatas en el desierto», «Los Aguiluchos de la libertad», «La tienda de Argandoña», «Discreto», «Mengué, maternal».

FLORIDA.—«Escada por azar», «La Verdad», «El mundo de los muertos», «El pueblo en armas (núm. 4)».

los d'un assumpte urgent.

LA COLUMNA MEDRANO.
El Partit Sindicalista posa a con-
eixement de tots els familiars del
núcleus de la columna del capità
Medrano.

Que en el futur poga descreure l'ar-
mament de la columna del capità
lletres al Quartre General de Salva-
(Tarragona), Partit Sindicalista. Co-
lumna Medrano.

**FEDERACIO GRAFICA ESPA-
NYOLA (U. G. T.).**
Tots els obrers que tinguin dema-
nat el seu ingrés a aquesta entitat
poden passar a recollir el seu carneta-
ment al secretari, Ramon del Es-
tudis, 6, primer, segona, des de dos
quarts de set a les vuit del vespre
els dimegnes d'11 a 1 del matí.

FRONTO TXIKI - ALAI
Dumà, tarda, a les quatre.
LUMI-BENE

"Ja saben el camí de Barcelona..."

(Estrena)
«La Casa dels gossos»
(Còmica)
«Geometria musical»
«Cabaret canibals» (Dib-
buixos).

CAPITOL

«Charlie Chan en el
Circ» (Estrena).
«Estampa Argentina».
«Bomber salva'm la ri-
lla»
«Gegant Negre».

KURSAAL

«Codi Secret».
«Perfecte cavalier».
Còmica ! Dibbuixos.

COLISEUM

«Xang-Hai» (Estrena).
«Melodia Màgica» (Mu-
sical).
«Jo mentenc» (Dibui-
xos).

URQUINAONA

EXCELSIOR

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Melodies del cor».
Dibbuixos color.

**ASTORIA
i MARYLAND**

«Barrel de còpa» (Re-
posició).
«Metropolità nocturna».
«A la càrca d'ensurtis».

PATHE PALACE

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Soldadets de l'Amor».
Dibbuixos color.

ARENES

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Soldadets de l'Amor».
Dibbuixos color.

SMART

(Estrena)
«La Casa dels gossos»
(Còmica)
«Geometria musical»
«Cabaret canibal» (Dib-
buixos).

CAPITOL

«Charlie Chan en el
Circ» (Estrena).
«Estampa Argentina».
«Bomber salva'm la ri-
lla»
«Gegant Negre».

KURSAAL

«Codi Secret».
«Perfecte cavalier».
Còmica ! Dibbuixos.

COLISEUM

«Xang-Hai» (Estrena).
«Melodia Màgica» (Mu-
sical).
«Jo mentenc» (Dibui-
xos).

URQUINAONA

EXCELSIOR

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Melodies del cor».
Dibbuixos color.

**ASTORIA
i MARYLAND**

«Barrel de copes» (Re-
posició).
«Metropolità nocturna».
«A la càrca d'ensurtis».

PATHE PALACE

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Soldadets de l'Amor».
Dibbuixos color.

ARENES

«Temps Moderns» (Re-
posició).
«Soldadets de l'Amor».
Dibbuixos color.

SMART

FOC NOU. — «Una semana de felicidad»
«la vestida de rojo, «la vida en el
sabor», Dibujos.

GALVÁN. — «El sombrero sin estradas»
«Yo vivo mi vida», «El perro de
Bianco», Revista.

GAYARZA. — «Los hombres civilizados», «A
bajo los hombres»; «La herencia»
Dibujos.

IBÉRICA. — «El derecho a la felicidad»
«El sombo al Cairo», «El pueblo en
armas», «Melodía de Broadway», Di-
bujos.

INTELECTUAL. — «Viene la armadas», «A
ventura transatlántica», «Sola contra
el mundo», Dibujos.

IRIS PARK. — «La Verbena de la Paño-
leta», «El mundo en el mundo», «El
Dibujos», «El pueblo en armas» (nú-
mero 6).

KU. — «A... Comica; Dibujos; «Un
perfecto caballero»; «Código se-
cret».

LAETANA. — «Aves de la mala pata»
«Los últimos días de Pompeya», Di-
bujos.

LICUEU. — «Rumbo al Cairo»; «Ej novel
no buesado»; «La vida algele»
Dibujos.

MAJESTIC. — «La hija de Juan Simón»
«Caballeros malditos», «Volve en el
mundo», Dibujos.

MANELIC. — «Los hombres
«Somos civilizados»; «La herencia»
Dibujos; «El pueblo en armas»
«El mundo en el mundo», «El
«Yo vivo mi vida», «El perro de Bian-
co», Revista.

MANUEL. — «El mundo dorado», «Fiermas
de seda», «Raza de talentos», Di-
bujos.

MARILYN. — «El sombrero de copas»
«Los apellidos nocturnos», «El
«Los aguichos de la Fala» (nú-
mero 3).

MAXIMO. — «La vida empieza a los
«La cena de los acusados», «El

CARMINA-AURORA
contra
SAGRARIO-TONI
Detalles por cartelita

las horas. «El noveno mandamien-
to», «Don Quintín el Amargoso».

MONUMENTAL—«Venganza de sangre»,
«Mercaderes de la muerte», «Otra
primavera», «El pueblo en armas»
(núm. 6).

MUNDIAL—«La picaresca música»; «La
legión blanca»; «A través de la tor-
menta»; «Difusos colores».

NEW YORK—«El Ángel del arroyo»,
«Choror con faldas», «Difusos», «La
hija de Juan del condón».

NOU—«Aílas, Tup»; «Los últimos días
de Pompeya»; «Difusos»; «Reviata».

NURIA—«Garras y colmillos», «Noches
de la luna», «Difusos», «El expreso de
la soda».

PARIS—«Popere el mariner»; «La cu-
ca», «Las cocheras», «La alegre di-
vorciada»; «Difusos»; «El pueblo en
armas (núm. 4)»; «Grane estrenes».

PAIRE PALAQUE—«Difusos mujeres».

PELORE—«Madame Spall», «El pueblo en
armas (núm. 4)»; «Vusian ma-
candanes».

POMPEIA—«El abuelo de la criatu-
ra»; «Sabado, domingo y lunes»;
«Vidas rotas»; «Difusos».

PRINCE—«Plantes del cielo»; «El
quien mai no se bozeba»; «La
turtura»; «Difusos».

PUBLI CINEMA—«Documentals»; «Viat-
ges»; «El camión de la caritat»; «Joan
de Serralonga»; «Lides oronques»;
«Diancia, plaia dels wíkinga».

ROSCA—«Religiosos»; «Don Quintín
el Amargoso»; «Eloce de
Buenos Aires»; «Difusos».

ROVIRA—«La muerte de vacaciones»,
«El tren de la muerte».

tor general d'indústria i Comerç
Miquel Calvet, que l'acompanya,
han arribat molt compaguts de la s
va visió.

SELECCIÓ: «Tantots els colors, equi
mal anar a les zones naturals»
Dibuxos

SMART: «Trepms misteriosas: a
mal del corazon. Dibuxos»

SPLENDID: «Un millón de gracias
«Clave de la India». Dibuxos d
l'ore; «Las siete llaves».

SPRING: «El mundo de la balla
rinas «Viva Villa». Dibuxos

TALLA: «La ley del oeste; «El ve
de la vida».

Revista i Dibuxos

TETUAN: ««Banzaz, locos, ganza
«Cuando la mujer quiere: «E
por frescos». Dibuxos Popeye

TRICOM: «El lirio coran. «Flora
de seda» «Baza de valientes. D
buxos Popeye».

TRINIDAD: ««Benedicidas, «Todo por
amor». «Bosame, «El pueblo no a
mas» (núm. 6).

URQUINAONA: ««Caballero impror
do». «Melodias mágicas: «Yo d
entendido i debut del ballari
goma «Rotobers amó l'estrella
de la América».

VALLAESPIN: «La vida alegre; «
novenio huésped; «Rumbo al C
ros; Dibuxos i «El pueblo en a
m».

VERDI: ««El Ángel del arroyo, «C
fer con faldas». «La hija de Ju
Simón». Dibuxos

VICTOR: ««Los dueros, «Mi co
pabero el rey, «Vivamos de nuevo
«Doctor Zs. Dibuxos.

VOLGA: ««El terror del hampas (s
«El mundo de la balla».

«Melodia Mágica», (Música) Dibujos.	(película) «Melodías del coro, Dibujos.
---	---

Cartellera

ESPANYOL - Companyia de teatre
 Direcció: Josep Santpere. Primer actor: Joan Sureda. Títol: «LES DONES DE TROTOM». NI: 47E, TE

«Melodia Mágica», (Música) Dibujos.	(película) «Melodías del coro, Dibujos.
---	---

Cartellera

ESPANYOL - Companyia de teatre
 Direcció: Josep Santpere. Primer actor: Joan Sureda. Títol: «LES DONES DE TROTOM». NI: 4TE, TE

Disciplinados

SAYOV.—Documental. «El tren de los millonarios». Dibujos. «Pesca de atunes». «Mahoris». «Deportivas». «Volatinas en las nubes».

CIPLINA!

Obeim amb entusiasme les ordres del Govern de Madrid i del Consell de la Generalitat

El Comitè Militar del P. S. U. de C. i la U. G. T. opina que la disciplina a la rearguarda és indispensable. La rearguarda també forma part de l'exèrcit. Hem d'obtenir la victòria el més aviat possible, en tots els sectors, però s'ha de sentir constantment la responsabilitat.

Trencar la disciplina a la rearguarda és un sabotatge a la nostra victòria. El Comitè Militar del P. S. U. de C. i la U. G. T. insisteix en la necessitat que domini una enèrgica disciplina a la rearguarda.

Comandament únic a la rearguarda. Comandament únic als fronts. Hem d'oèbr amb entusiasme i complir les ordres del Govern de Madrid i del Consell de la Generalitat de Catalunya. Tota desobediència al Govern de Madrid i al Consell de la Generalitat de Catalunya és un acte facciós.

El fet de no complir a la rearguarda les disposicions del poder és delictiu que la guerra castiga. Seria quelcom així com si el milicià es negués a complir les indicacions dels comandaments. En aquest cas el milicià el jutja el Tribunal corresponent. Per als que manquen a la disciplina a la rearguarda també hi ha un Tribunal Popular.

La disciplina a la rearguarda és, doncs, una arma potent i indispensable per a la VICTORIA.

es, cultura.gob.es

ARCHIVOS
ESTATALES

SPORTS

El festival-homenatge de València a Catalunya serà un gran esdeveniment

QUEDEN SUSPESOS TOTS ELS PARTITS DE DIUMENGE
Molts són els festivals que han organitzat els clubs de Catalunya a l'exterior de les víctimes del feixisme, i tots ells —ens plau dir-ho— han assolit l'èxit desitjat. Però per sobre d'ells destaca, sense dubte, per la seva importància, el que es celebra a diumenge al camp de les Corts, organitzat per la Federació Catalana de Futbol en col·laboració amb les

societats valencianes establertes a Barcelona: «Actuació Valencianista d'Esquerra», «Casa de València» i «Cercle Valencianista El Turia», que ha organitzat amb el Patronat del «Comitè Català pro Esport Popular».

La Federació Catalana de Futbol ha suspès tots els partits que havien de jugar-se el diumenge, per tal de no distreure la importància d'aquest acte i poder-lo veure del major interès i prestigi.

L'ENTRENAMENT D'AHIR A LA TARDÀ

Tal com havia disposat la Federació d'acord amb el seleccionador nacional, company Torrens, va tenir lloc ahir al camp de les Corts un partit d'entrenament que consistí en el clàssic partit de «probables» contra «possibles», que s'arreglaren de la següent manera:

Selecció blau-grana
Florença (Girona), Bayo, Babot, Argemí, Font, López, Prat, Solé, Torredell, Pascual i Pages.

Selecció blava
Martorell (Catala), Pérez, Gràcia, Rovira, Muntané, Vantolrà, Pedrol, Bardina, Rubies i Munillo.

Com hom pot veure, els llocs de davant eren en ambdues seleccions foren ocupats per Torredell i per Bardina, per causa de la indisponibilitat dels anomenats. Escollí el jugador que hi acudí, però no va poder actuar per trobar-se lleugerament lesionat.

El partit fou, naturalment, jugat amb la correcció i noblesa acostumades, en el transcurs del qual els jugadors dedicaren llurs esforços per tal d'aconseguir el camp; i necessàriament entre les setze línies.

No hi hagué domini pronunciat per cap dels dos bàndols, però la davantera blava, més efectiva de per si, veia facilitada la seva tasca per la feble paralla defensiva contrària. Durant el partit hi hagueren canvis que no alteraren la marxa de l'encontre, que acabà amb el resultat de 3 a 0 favorable a la selecció blava. Els gols foren aconseguits per Vantolrà, Rubies i Vantolrà per aquest ordre.

COM S'ALINEARÀ LA SELECCIÓ CATALANA

Ahí veurem hi hagué una altra reunió a la Federació Catalana entre els elements que componen aquesta i el seleccionador únic senyor Torrens, per tal de confeccionar l'equip que representi els nostres colors en el partit de diumenge. Heus ací la formació definitiva de l'equip de Catalunya.

Porters: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Defenses: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Ataques: Florença (Girona), Borras (Badalona), Font i Mota (Sabadell), Seguí (Badalona), Burillo (Girona), Xiol i Betancourt (Badalona) i Bosc (Espanya).

Castanyer i senyoreta Medrano. El president de la Federació valenciana de Futbol, Barroso, amb una quantitat de futbol de la selecció valenciana amb el seu seleccionador, senyor Cubells. El president del Comitè d'Espectacles Públics, senyor Mas.

També venen el president i director del Casal Català de València amb les seves senyeres. La Banda Municipal amb la senyera de la ciutat del Turia i una nombrosa representació de les milícies antifeixistes de tots els partits i organitzacions valencianes.

Junt amb els esmentats elements vindran, també, molts valencians que, d'aquesta manera, volen demostrar el seu afecte envers els seus germans de Catalunya, al mateix temps que cooperar als actes de germanor catalano-valenciana que tindran lloc els dies 17 i 18, a profit de les milícies i hospitals de sang de Catalunya.

LA SELECCIÓ VALENCIANA

De València han confirmat l'equip definitiu amb els seus suplents, seleccionats pel veterà Cubells.

Porters: Antolín, Gofenuri, Joan Ramon, Bertolí, Irujo, Domènec, Gual, Amador, Puig i Estor. Suplents: Vidal, Villagrà i Conde.

Els jugadors arriben aquesta tarda amb l'expedició levantina, en tren especial.

El gran festival del Barcelona Lawn-Tennis Club que començarà demà

Un apassionant doble Galvan-Jimeno i Carles-Soler Cabot

El duel Alberich-Bartoli

Kennel de Sarria

Grans curses de llebrers

Canodrom-Park

Sol de Baix

Control obrer

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

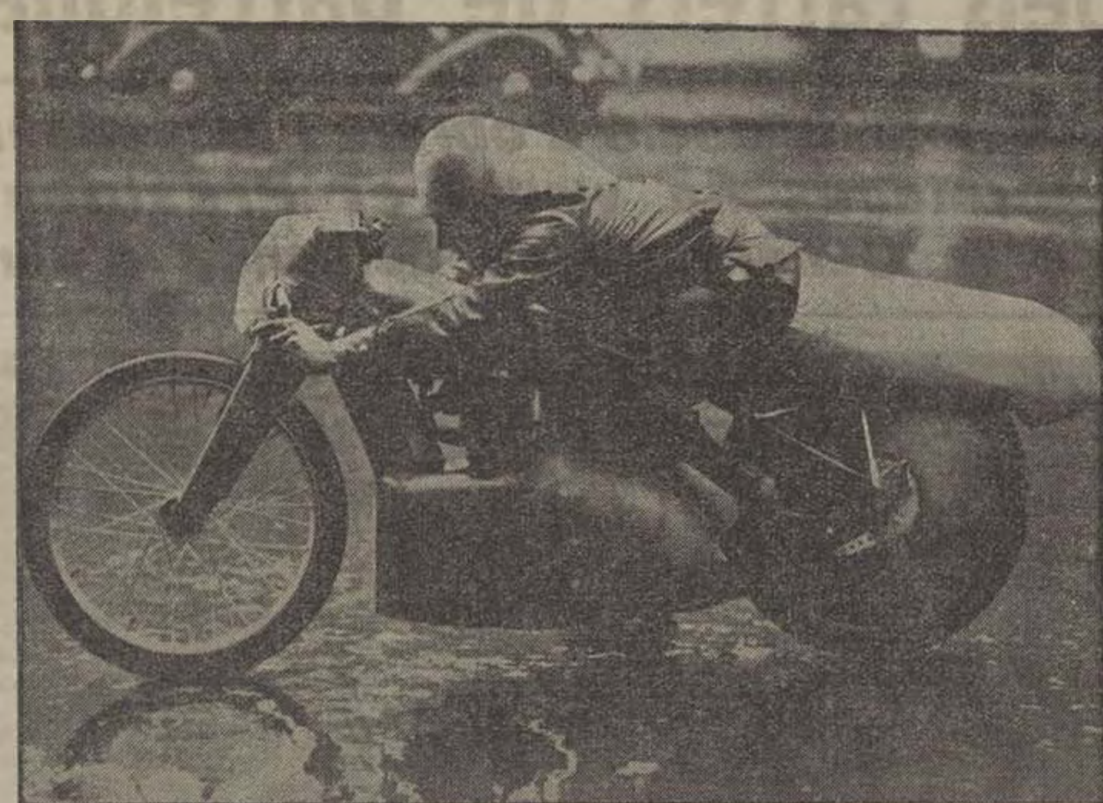
Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

A 200 quilòmetres l'hora!

Més de pressa, cada dia més de pressa; la lluita contra el temps no minva. Adés és un nedador, adés un corredor a peu... Ara és un motorista. A Sydney han construït aquesta moto de línies aerodinàmiques i a les primeres proves ja ha rodant a 200 kms. l'hora (Afi)

El gran festival del Barcelona Lawn-Tennis Club que començarà demà

Un apassionant doble Galvan-Jimeno i Carles-Soler Cabot

El duel Alberich-Bartoli

Kennel de Sarria

Grans curses de llebrers

Canodrom-Park

Sol de Baix

Control obrer

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Transmissió: Línies 1 i 10 :: Autocòmput: Línies 2

Demà, a les quatre de la tarda

Resultats d'ahir als frontons barcelonins

FRONTO PRINCIPAL PALACE
Primer partit: Rementaria i Sarraua, 27; Elordi i Muguruza, 35 punts.
Segon: Benta i Santos, 33; Josechu i Enric, 36 punts.

FRONTO NOVELTATS
Primer partit: Elordi II i Villarro III, 27; Montoya i Marquines, 40 punts.
Segon: Martínez i Berrondo, 40; Azcue i Basurco, 24 punts.

CIUTADA:

Cal posar-se a to amb les circumstàncies. La guerra està al seu punt culminant. L'espionatge, en aquest moment històric, funciona intensament i extensament. Ha arribat, doncs, l'hora de callar. Callar és una virtut en tot temps. Però a la guerra el silenci és d'un valor imponderable. Calla. Una paraula imprudent pot costar moltes vides. Si vols viure sense remordiments i en pau amb la teua consciència, calla.

PALMA DE MALLORCA, ES JA UNA BASE ITALIANA?

El diàleg publicarem una nota de l'Agència Reuter, en la qual hom deia que el general Franco havia assegurat al Govern britànic que respectaria l'estatut que al Marroc. I escrivim sobre aquest afer: «Però, què val moralment aquesta garantia donada per un oficial perjurat? Què val materialment quan les tribus marroquines s'han sublevat?»

La nota Reuter afegia: «Sembla que la garantia es farà extensiva a les Balears». Examinem les Balears. Les autoritats rebels publiquen a Palma de Mallorca un diari, «La Última Hora». En el seu exemplar del 7 de setembre es troba una ressenya il·lustrada de la gran desfilada que va tenir lloc la vigília.

Copiem amb tota fidelitat: «Cap a mitja arriben les milícies de les falanges espanyoles. El comte Rossi, general dels camises negres italians els segueix a cavall. Porta a la cintura un revòlver i un punyal, i sobre la seva camisa de feixista italià hom veu les sagetes de «Falange Española», amb una cinta amb els colors monàrquics, sang i or.»

El tinent coronel Garcia Ruiz, cap militar dels revoltosos, arriba en automòbil. I «La Última Hora» continua: «El comte Rossi baixa del cavall i s'apropa al coronel Ruiz. Els dos homes s'abraça amb entusiasme. El comte Rossi abraça després el comandant, Esquivias i després torna a pujar a cavall.»

S'abraça molts els homes feixistes italo-espanyols.

Però el que de ridícul té la cosa no deu amagar als francesos el seu aspecte inquietant.

Una base italiana o semitaliana en el Mediterrani occidental talla eventualment les nostres comunicacions amb l'Àfrica del Nord.

Ho hem dit des del primer dia de la insurrecció.

Notem, per fi, que el comte Rossi va desfilat a Palma el 6 de setembre, després d'una setmana d'haver-se adherit a l'Itàlia al pacte de nou tractat.

(De «L'Oeuvre»)

Tercer: Rubio i Villarro, 40; Muñoz i Urquidí, 28 punts.

TXIKI-ALAI TARDÀ

Primer partit: Agnès i Angela, 27; Margara i Quintana, 30 punts.
Segon: Tina i Tere, 30; Mary i Julia, 21 punts.
Tercer: Arrate II i Pepeta, 32; Agnès i Margara, 35 punts.
Quart: Matilde i Trini, 27; Arrate I i Glòria, 35 punts.
Cinquè: Sagrari i Natí, 23; Carme i Mercè, 35 punts.

NIT

Primer partit: Conxita i Julia, 34; Llibertat i Pepeta, 35 punts.
Segon: Nadi i Angeleta, 35; Llum i Toni, 29 punts.

La posició actual del P. S. U. i la U. G. T.

Demà passat diumenge, a les deu del matí, se celebrarà al Price un gran miting organitzat pel P. S. U. de C. i la U. G. T. Les dues organitzacions exposaran, per mitjà dels seus més significats militants, a les masses obreres, la seva posició enfront del problema internacional plantejat per la sublevació militar i valencianista; l'acció del govern del P. S. U. de Catalunya; estat de les nostres forces en els fronts i manera d'aconseguir ràpidament la victòria; el problema de la unitat antifeixista i aspecte general de la política de Catalunya i Espanya.

Parlaran en aquest acte: Rafael Vidali, secretari de Relacions del P. S. U. de C.; Miquel Valdes, secretari d'Organització del Comitè Central i Conseller de Treball i Obres Públiques; Del Barrio, l'heroi cap de la columna del P. S. U. de C. i de la U. G. T. i Joan Comorera, secretari general del P. S. U. de Catalunya i Conseller de Serveis Públics.

Assistirà a l'acte una representació de la tripulació del vaixell soviètic «Zirianin».

Anuncieu a

ULTIMA HORA

Departament de Circulació de l'Ajuntament de Barcelona

Fins el dia 28 del mes que som, a les oficines del Departament de Circulació i Pància Urbana, durant les hores de despatx, de 9 a 14, s'admetran peticions d'ofertes per a optar al subministrament de dos grups motor ventilador i material necessari per a la instal·lació completa d'un sistema de ventilació per al local subterrani de la Plaça de Catalunya, davant de l'Hotel Colom, els quals hauran de reunir les característiques i condicions que s'estableixen en les bases del concurs, que estan de manifest a les Oficines dels Serveis Tècnics de Circulació (Pare de

Dos-cents capells junts pels carrers de Barcelona!

Una manifestació d'obriers i industrials barcelonins ha visitat el President de la Generalitat en demanda d'ajut

Aquest matí, al carrer de Vergara, s'ha format una curiosa manifestació. Estava composta per un centenar de dones i dos de ciutadans correctament vestits i amb un magnífic capell. Això era tan extraordinàriament extraordinari, que la gent es deturava, fregant-se els ulls incrèdulament com si haguessin vist passar volant un hipopòtam o quelcom així.

Realment el cas era per a restar de pedra. Dos-cents capells junts ja fa mesos que no els havien vistos a Barcelona. Per això hem cuitat a esbrinar la finalitat de les misterioses maniobres d'aquella gent extraordinària. El miteing era organitzat pels diversos Sindicats i Associacions de treballadors del ram de capells, barrets, gorres i altres artefactes capilars i el motiu que els ha impulsat a portar-lo a cap no podia ésser ni més just ni més raonat.

Hom coneix la profunda crisi per la qual actualment travessen aquestes indústries. El costum de no dur barret venia arruïnant-les des de fa temps, però la indiferència que en matèria d'indumentària ens ha atacat després d'ença de la revolució feixista, els ha donat el cop de mort. Gairebé en estat comatós, però anaven encara fent. I ara els ha sortit encara un altre enemic: Resulta —segons ens ha denunciat un dels caps de la manifestació— que hi ha milicians o almenys gent que es titula així, que es dediquen a coaccionar la gent que veuen pel carrer amb barret.

Segons la mentalitat de molts d'aquests subjectes, el portar barret i corbata és un símptoma evident d'ésser feixista i contrarevolucionari. I no conceben que una ciutadà que es renta la cara cada dia i no porta un pistolet imponent amb el seu corresponent corretjам, pugui ésser una persona decent.

I no es deturen a pensar en el fet que hi ha infinitat d'indústries a Catalunya que travessen la més aguda de les crisis, degut a aquest prurit de la gent que té por —una por idiota— d'anar decentment vestida pel carrer, la qual por els augmenta amb les seves intolerables coaccions. I entre aquestes indústries es troba, en primer terme, la dels barretaires i similars, de la qual viuen prop de vintanta mil persones a la nostra ciutat.

Per a protestar de tot això s'ha organitzat la manifestació d'aquest matí. Aquesta ha marxat després per la Plaça de Catalunya, Rambles, carrer de Fiveller i Plaça de la República, on una comissió s'ha destacat per a fer lliurament al President de la Generalitat d'un document en el qual demanen que hom els atengui en les seves justíssimes pretensions.

Un matalàs, dos llençols, una flassada i un coixí...

HAURAN DE LLIURAR PER TOT DEMA ELS VEINS DEL CARRER BALMES I DE LA RAMBLA DE CATALUNYA

La Conselleria de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya fa avinent que amb l'objecte de contribuir a la tasca apressant que realitza el Comitè d'Ajut als Refugiats, i davant la necessitat d'acollir amb tota urgència els arribats anit passada i els que arribaran avui a Barcelona, els veïns de cadascun dels pisos de la Rambla de Catalunya i del carrer de Balma, de la nostra ciutat, hauran de lliurar al dit Comitè un equip compost d'un matalàs, dos llençols, una flassada i un coixí, que els serà passat a recollir per tot el dia de demà, a les hores compreses entre les nou del matí i les nou de la vetlla, contra rebut autoritzat amb el segell de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya.

Per tal de facilitar aquesta labor de recollida, els veïns afectats per aquesta disposició hauran de dipositar els equips a raó d'un per cada pis, a la respectiva porteria. Successivament, a mesura que les necessitats ho requereixin, s'anunciaran els altres carrers on s'efectuarà aquesta recollida.

La Conselleria de Sanitat i Assistència Social i el Comitè d'Ajut als Refugiats espera que tots els ciutadans afectats per aquesta disposició es faran càrrec de les raons de solidaritat social que la imposen.

Saisain, l'alcalde popular de San Sebastian, és viu!

Romangué al seu lloc fins que els feixistes entraren a la ciutat

SASIAIN

Madrid, 15. — Notícies rebudes de Bilbao donen compte que el President del Govern basc, senyor Aguirre, ha rebut la visita de l'alcalde de San Sebastian, senyor Saisain.

Aquesta notícia, en ésser coneguda, ha produït una profunda satisfacció entre els elements republicans, especialment entre els federals, filials a la qual pertany de tota la vida el senyor Saisain. Com és sabut, per notícies rebudes de Franco es feu públic que el senyor Saisain havia estat afusellat pels elements feixistes, cosa que sens dubte hauria estat una realitat si l'alcalde popular de San Sebastian hagués caigut a les mans dels esmentats elements. Afortunadament, per notícies rebudes de Bilbao, i que reproduïa la premsa de Madrid, el senyor Saisain es troba a Bilbao.

No hi ha dubte que la notícia de l'afusellament es deguda al fet que el senyor Saisain romangué a l'alcaldia de San Sebastian fins al moment de l'entrada dels feixistes en aquella capital, i els corresponents francesos, sabedors que el dit alcalde republicà era al seu lloc, creueren que havia caigut a les mans dels facciosos i que havia estat afusellat, puix que des dels primers moments els facciosos afusellaren a San Sebastian tots els elements d'esquerra que calgueren a les seves mans, i després els cadàvers no han estat identificats.

Les bateries republicanes bombardegen Toledo dia i nit

Els habitants viuen als afores de la ciutat

Londres, 15. — Comuniquen de Rio de Janeiro a l'Agència Reuter que, segons el corresponent del «Diario de Noticias», la vida a Toledo s'ha fet impossible, puix que les bateries governamentals bombardegen la ciutat dia i nit. Els bombardeigs han causat nombroses víctimes i molts habitants de Toledo han sortit als afores de la ciutat i s'han refugiat a les coves.

A més dels bombardeigs nocturns, cal comptar amb l'acció decidida que els lleials efectuen de dia contra Toledo. De nit, uns misteriosos epòques produeixen nombroses baixes entre els legionaris.

El més curiós és que aquests misteriosos tiradors de dia conviuen amb els rebels, i de nit s'amaguen als terrats i s'embren el pànic entre les forces faccioses.

Nova, Aristides Daugans, Adolf Cabus, Jesus Pinilla, Josep Palau, ex-alcalde del poble d'Alp, d'on era fill Pau Cot i moltes altres representacions i persones que no recordem.

Pau Cot ha estat enterrat al cementiri vell.

Què hem de fer per a guanyar la guerra

Miquel Vaidés, Conseller de Treball i diputat a Cortes, donarà una conferència sobre el tema: «Què hem de fer per a guanyar la guerra».

L'acte tindrà lloc dimarts, dia 20, a les deu del vespre, al Sindicat Peninsular d'Inval·lids, Arc del Teatre, 3.

¿Per què tanta venda ambulante?

¿Es que a Barcelona no hi ha prou botigues?

El que sobra a la reraguarda

10

22 avions bombardegen les forces rebels que intentaven atacar Alcubierre

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat:

«Sector Barbastro. En el dia d'avui la nostra aviació ha actuat amb gran eficàcia, ja que amb 22 aparells ha bombardejat eficaçment les posicions enemigues, i ha produït nombroses baixes a les seves columnes, que intentaven realitzar un atac sobre la serra d'Alcubierre.

—Sector Bujaraloz.— Les nostres forces han operat, i han atacat de flanc l'enemic, que tractava d'infiltrar-se i atacar les posicions del sector de Barbastro. S'ha avançat quatre quilòmetres de les posicions inicials, tot desmoralitzant l'enemic, donada l'embranchida de les nostres milícies.

A la resta dels fronts, sense novetat.»

HA MORI PAU COT

En un pis modest d'un vell carrer de Barcelona ha mort, als vint-i-dos anys, el veterà federal Pau Cot. Els qui ja porten alguns anys interessant-se per les coses polítiques, el coneixeran. Els altres, qui no l'haurà vist, amb la seva barretina vermella, participant en tots els actes catalanistes i en totes les manifestacions d'afirmació liberal i republicana? La seva figura venerable era coneguda de tots els barcelonins. Pau Cot, contemporani i íntim amic de Pi i Margall —l'apòstol del federalisme i el padrí d'un fill—, era un fervent seguidor de les doctrines del mestre que, al last, comencen a fer-se realitat en la vida hispana quan el vell lluitador ret el seu tribut a la mort. Reposi en pau Pau Cot i Verdaguier, federal de la més vella guàrdia!

AQUEST MATI HA ESTAT ENTERRAT

Ha mort Pau Cot i Verdaguier; ha mort una de les figures clàssiques del catalanisme i del federalisme. Amb el seu traspass, la barba blanca i la barretina vermella de Pau Cot ja no posaran més la nota de color a les manifestacions patriòtiques barcelonines. Per això, a l'acte del seu enterrament, la Generalitat, l'Ajuntament i totes les entitats catalanistes i federals de Barcelona han volgut fer-hi acte de presència. L'enterrament ha reunit, doncs, una concurrència nombrosa. La comitiva ha sortit del carrer de la Blanqueria i ha seguit pels carrers d'Assonadors, Pau Iglesias, Plaça de l'Àngel, Bòria, Carders, Plaça de Sant Agustí, Tiradors i el dol s'ha acomiadat davant de Belles Arts.

Presidia el dol el diputat Raurel, en representació del President de la Generalitat; el conseller municipal

PAU COT

Escotet, en representació de l'alcalde; Melcior Font, en representació de Ventura Gassol; Josep Fontbernat i el doctor Soler i Pla.

El President de la Generalitat ha fet lliurament d'una magnífica corona, i el mateix han fet diverses entitats federals i catalanistes.

Entre els assistents hem vist el diputat Rovira i Virgili, Enric Lluïlles, l'ex-conseller Martí Barrera, el conseller municipal Granier Barrera, Joan Alavedra, Roc Boronat, Grau i Ros, Josep M. Sucre, Enric Quirós, Roig i Pruna, els consellers municipals Junyent i Oliva, Domènec Latorre (amb l'estendard de l'Intransigent), Armand Otero, l'oficial de ceremonial de l'Ajuntament, J. Puigdomènech, Duc Salvat (amb una nodrida representació de «El Diluvio»), Ramon Vilarió (ex-president de la Unió Catalana), una representació del Casal d'Esquerra del Districte Quart amo estendard, Joan Pou amb una nodrida representació de «La Paix», Joan Peruchó del Centre Federal d'Esquerra Republicana de Molins del Llobregat, Francesc Mucia Panico (del Comitè del Partit Federal Ibèric), Jaume Ferrer en representació de la Joventut Patria

...I MASSA CONSIGNES DE FRACCIONS POLITIQUES I SINDICALS QUE HAURIEN DE REFONDRE'S EN UNA DE SOLA: ANTIFEIXISME, I DICTADA UNICAMENT PEL GOVERN RESPONSABLE, EL QUAL L'Hauria DE FER OBEIR PER TOTHOM, SENSE RESERVES

Per damunt de tot, cal guanyar la guerra!

¿Per què les dones van sense capell?

¿Per què es deixa morir una indústria de la qual viu tanta gent?

PER QUE?...